

**Beroep ingesteld op 3 maart 2010 — Europese Commissie/
Raad van de Europese Unie**

(Zaak C-118/10)

(2010/C 113/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— besluit 2009/991/EU ⁽¹⁾ van de Raad van 16 december 2009 betreffende de toekenning door de autoriteiten van de Republiek Letland van staatssteun voor de aankoop van landbouwgrond tussen 1 januari 2010 en 31 december 2013, nietig verklaren;

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de vaststelling van het bestreden besluit deed de Raad het besluit van de Commissie teniet dat voortvloeide uit het voorstel voor passende maatregelen in punt 196 van de landbouwrichtsnoeren van 2007 en uit de onvoorwaardelijke aanvaarding ervan door Letland, waardoor dit land werd verplicht uiterlijk op 31 december 2009 een einde te maken aan een bestaande steunregeling voor de aankoop van landbouwgrond. Onder het mom van buitengewone omstandigheden heeft de Raad Letland in feite toegestaan deze regeling te behouden tot het aflopen van de landbouwrichtsnoeren van 2007 op 31 december 2013. De door de Raad ter motivering van zijn besluit aangevoerde omstandigheden zijn duidelijk geen buitengewone omstandigheden die het genomen besluit rechtvaardigen en houden geen rekening met het besluit van de Commissie betreffende deze regeling. De Commissie voert ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring vier middelen aan:

a) In de eerste plaats is zij van mening dat de Raad niet bevoegd was om op te treden op grond van artikel 108, lid 2, derde alinea, VWEU, omdat de door hem goedgekeurde

steun bestaande steun was die Letland, toen het de hem door de Commissie voorgestelde passende maatregelen aanvaardde, had toegezegd op te heffen tegen eind 2009.

b) In de tweede plaats heeft de Raad misbruik gemaakt van zijn bevoegdheden door te trachten te bewerkstelligen dat steunmaatregelen die Letland tot eind 2009 maar niet na die datum mocht behouden, gehandhaafd konden blijven tot 2013.

c) In haar derde middel stelt de Commissie verder dat het bestreden besluit is vastgesteld in strijd met het beginsel van loyale samenwerking dat van toepassing is op de lidstaten en ook tussen de instellingen. Bij zijn besluit heeft de Raad Letland ontslagen van zijn verplichting tot samenwerking met de Commissie in verband met de door die lidstaat aanvaarde passende maatregelen met betrekking tot bestaande steun voor de aankoop van landbouwgrond in het kader van de samenwerking krachtens artikel 108, lid 1, VWEU.

d) Met haar laatste middel voert de Commissie aan dat de Raad een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, voor zover hij vaststelde dat buitengewone omstandigheden de vaststelling van de goedgekeurde maatregel rechtvaardigden.

⁽¹⁾ PB L 339, blz. 34.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Marknadsdomstol (Zweden) op 8 maart 2010 —
Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB**

(Zaak C-122/10)

(2010/C 113/55)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Marknadsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Konsumentombudsmannen (KO)

Verwerende partij: Ving Sverige AB

Prejudiciële vragen

1. Moet de voorwaarde 'de consument aldus in staat stelt een aankoop te doen' in artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt aldus worden uitgelegd, dat van een uitnodiging tot aankoop sprake is zodra informatie beschikbaar is over het geadverteerde product en de prijs ervan, zodat de consument kan besluiten een aankoop te doen, of is vereist dat de commerciële boodschap ook een daadwerkelijke mogelijkheid biedt om het product te kopen (zoals met een bestelformulier) of dat er toegang is tot een dergelijke mogelijkheid (zoals een reclame buiten een winkel)?
2. Indien het antwoord op de bovenstaande vraag luidt dat er een daadwerkelijke mogelijkheid moet zijn om het product te kopen, is daarvan dan sprake wanneer de commerciële boodschap verwijst naar een telefoonnummer of website waar het product kan worden besteld?
3. Moet artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29 aldus worden uitgelegd dat aan het vereiste van een prijs is voldaan wanneer de commerciële boodschap een 'vanaf'-prijs vermeldt, dat wil zeggen de laagste prijs waartegen het geadverteerde product of de geadverteerde categorie producten gekocht kan worden, terwijl het geadverteerde product of deze categorie producten tegelijkertijd verkrijgbaar is in andere uitvoeringen of met een andere inhoud, tegen prijzen die niet worden vermeld?
4. Moet artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29 aldus worden uitgelegd dat aan de voorwaarde met betrekking tot de kenmerken van het product is voldaan zodra er in woord of beeld naar het product verwezen wordt („verbal or visual reference to the product”), dat wil zeggen dat het product wordt geïdentificeerd maar niet nader beschreven?
5. Zo ja, geldt dit antwoord dan tevens wanneer diverse uitvoeringen van het geadverteerde product worden aangeboden, maar deze in de commerciële boodschap slechts onder een gemeenschappelijke naam worden aangeduid?
6. Indien er sprake is van een uitnodiging tot aankoop, moet artikel 7, lid 4, sub a, dan aldus worden uitgelegd dat de handelaar ermee kan volstaan slechts een aantal van de voornaamste kenmerken van het product te vermelden en voor het overige te verwijzen naar zijn website, mits deze essentiële informatie bevat over de voornaamste kenmerken van het product, de prijs en andere voorwaarden, in overeenstemming met het vereiste van artikel 7, lid 4?

7. Moet artikel 7, lid 4, sub c, aldus worden uitgelegd dat vermelding van een „vanaf ”-prijs volstaat om aan het vereiste ten aanzien van de prijs te voldoen?

⁽¹⁾ PB 2005 L 149, blz. 22.

Beroep ingesteld op 10 maart 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-127/10)

(2010/C 113/56)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Karanasou-Apostolopoulou en G. Zavvos)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/42 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van richtlijn 95/16/EG, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2006/42/EG in nationaal recht is op 29 juni 2008 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 157 van 9.6.2006, blz. 24.